

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 27. 3. 2013 návrh **předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4** na zahájení kárného řízení ze dne 16. 1. 2013, proti **JUDr. R. K.**, soudci Obvodního soudu pro Prahu 4, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

JUDr. R. K.,
soudce Obvodního soudu pro Prahu 4,

u z n á v á v i n n ý m, ž e

zaviněným opakovaným porušením svých povinností způsobil neodůvodněné průtahy v řízení v celkem 77 níže uvedených věcech vedených u Obvodního soudu pro Prahu 4:

- 1) **42 C 223/2009 – nečinnost** 11. 5. 2012 – 12. 12. 2012,
- 2) **42 C 61/2009 – nečinnost** 6. 9. 2012 – 12. 12. 2012
- 3) **42 C 408/2009 – nečinnost** 1. 8. 2011 – 1. 3. 2012; 1. 4. 2012 - 12. 12. 2012
- 4) **70 EC 35/2010 – nečinnost** 23. 2. 2011 – 19. 9. 2012
- 5) **42 EC 57/2010 – nečinnost** 18. 7. 2011 – 16. 5. 2012
- 6) **42 C 68/2010 – nečinnost** 1. 9. 2011 – 31. 8. 2012
- 7) **42 EC 71/2010 – nečinnost** 11. 3. 2011 – 9. 9. 2011 + 25. 11. 2011 – 14. 6. 2012
- 8) **42 EC 77/2010 – nečinnost** 30. 5. 2011 – 11. 8. 2011 + 31. 8. 2011 – 18. 1. 2012
+ 23. 5. 2012 – 25. 9. 2012
- 9) **42 C 99/2010 – nečinnost** 21. 6. 2011 – 10. 2. 2012
- 10) **42 EC 107/2010 – nečinnost** 22. 9. 2011 – 11. 4. 2012
- 11) **42 EC 110/2010 – nečinnost** 9. 9. 2011 – 27. 2. 2012 + 27. 3. 2012 – 27. 9. 2012
- 12) **42 C 170/2010 – nečinnost** 16. 6. 2011 – 7. 11. 2011 + 4. 1. 2012 – 10. 9. 2012
- 13) **42 C 141/2010 – nečinnost** 27. 4. 2011 – 9. 12. 2012

- 14) 42 EC 172/2010 – nečinnost 31. 8. 2011 – 16. 5. 2012
- 15) 42 EC 241/2010 – nečinnost 15. 11. 2011 – 29. 8. 2012
- 16) 42 EC 213/2010 – nečinnost 22. 7. 2011 – 10. 2. 2012
- 17) 42 EC 330/2010 – nečinnost 28. 2. 2012 – 12. 9. 2012
- 18) 42 EC 332/2010 – nečinnost 8. 6. 2011 – 16. 5. 2012
- 19) 42 EC 344/2010 – nečinnost 31. 5. 2011 – 10. 2. 2012 + 5. 4. 2012 – 1. 8. 2012
- 20) 42 EC 367/2010 – nečinnost 27. 3. 2012 – 27. 9. 2012
- 21) 42 EC 389/2010 – nečinnost 28. 2. 2012 – 19. 9. 2012
- 22) 42 EC 394/2010 – nečinnost 16. 5. 2011 – 7. 11. 2011 + 5. 3. 2012 – 5. 11. 2012
- 23) 42 EC 170/2010 – nečinnost 17. 5. 2011 – 10. 2. 2012 + 5. 4. 2012 – 16. 8. 2012
- 24) 42 EC 34/2011 – nečinnost 16. 5. 2011 – 21. 2. 2012 + 21. 2. 2012 – 31. 8. 2012
- 25) 42 C 8/2011 – nečinnost 10. 1. 2012 – 10. 9. 2012
- 26) 42 C 29/2011 – nečinnost 9. 8. 2011 – 3. 2. 2012 + 4. 5. 2012 – 1. 8. 2012
- 27) 42 EC 40/2011 – nečinnost 28. 2. 2012 – 12. 9. 2012
- 28) 42 C 41/2011 – nečinnost 13. 5. 2011 – 24. 10. 2011 + 28. 11. 2011 – 5. 9. 2012
- 29) 42 EC 48/2011 – nečinnost 20. 10. 2011 – 24. 8. 2012, tj. 10 měsíců
- 30) 42 EC 54/2011 – nečinnost 4. 1. 2012 – 10. 9. 2012
- 31) 42 EC 59/2011 – nečinnost 22. 2. 2011 – 6. 10. 2011 + 29. 3. 2012 – 31. 8. 2012
- 32) 42 EC 58/2011 – nečinnost 3. 5. 2011 – 30. 9. 2011 + 7. 12. 2011 – 31. 8. 2012
- 33) 42 EC 63/2011 – nečinnost 28. 2. 2012 – 9. 10. 2012
- 34) 42 C 64/2011 – nečinnost 4. 1. 2012 – 31. 8. 2012
- 35) 42 C 68/2011 – nečinnost 18. 11. 2011 – 17. 8. 2012
- 36) 42 EC 69/2011 – nečinnost 5. 12. 2011 – 1. 8. 2012
- 37) 42 EC 87/2011 – nečinnost 10. 2. 2012 – 24. 8. 2012
- 38) 42 EC 81/2011 – nečinnost 10. 3. 2011 – 14. 9. 2011 + 20. 12. 2011 – 10. 2. 2012
+ 14. 3. 2012 – 1. 8. 2012
- 39) 42 EC 82/2011 – nečinnost 5. 12. 2011 – 28. 8. 2012
- 40) 42 EC 90/2011 – nečinnost 1. 2. 2012 – 31. 8. 2012
- 41) 42 EC 91/2011 – nečinnost 5. 3. 2012 – 5. 11. 2012
- 42) 42 EC 100/2011 – nečinnost 11. 1. 2012 – 24. 8. 2012
- 43) 42 EC 104/2011 – nečinnost 14. 10. 2011 – 1. 8. 2012
- 44) 42 EC 110/2011 – nečinnost 10. 2. 2012 – 24. 8. 2012,
- 45) 42 EC 111/2011 – nečinnost 10. 2. 2012 – 24. 8. 2012
- 46) 42 EC 112/2011 – nečinnost 5. 12. 2011 – 24. 8. 2012
- 47) 42 EC 113/2011 – nečinnost 19. 1. 2012 – 24. 8. 2012
- 48) 42 EC 118/2011 – nečinnost 11. 1. 2012 – 5. 9. 2012
- 49) 42 EC 126/2011 – nečinnost 26. 4. 2012 – 9. 10. 2012
- 50) 42 EC 140/2011 – nečinnost 5. 3. 2012 – 5. 11. 2012
- 51) 42 EC 148/2011 – nečinnost 10. 2. 2012 – 12. 9. 2012
- 52) 42 EC 157/2011 – nečinnost 8. 2. 2012 – 12. 9. 2012
- 53) 42 EC 160/2011 – nečinnost 7. 3. 2012 – 5. 11. 2012
- 54) 42 EC 171/2011 – nečinnost 5. 3. 2012 – 5. 11. 2012
- 55) 42 EC 174/2011 – nečinnost 5. 3. 2012 – 5. 11. 2012
- 56) 42 EC 178/2011 – nečinnost 19. 8. 2011 – 10. 2. 2012 + 20. 6. 2012 – 27. 9. 2012

- 57) 42 C 187/2011 - nečinnost 2. 4. 2012 – 2. 7. 2012 + 9. 7. 2012 – 7. 9. 2012
+ 9. 10. 2012 – 16. 1. 2013
- 58) 42 EC 195/2011 – nečinnost 18. 10. 2011 – 1. 8. 2012
- 59) 42 EC 203/2011 – nečinnost 9. 3. 2012 – 1. 8. 2012
- 60) 42 EC 213/2011 – nečinnost 19. 1. 2012 – 12. 9. 2012
- 61) 42 EC 281/2011 – nečinnost 11. 1. 2012 – 12. 9. 2012
- 62) 42 EC 288/2011 – nečinnost 19. 1. 2012 – 12. 9. 2012
- 63) 42 EC 329/2011 – nečinnost 13. 3. 2012 – 12. 9. 2012
- 64) 42 EC 325/2011 – nečinnost 5. 3. 2012 – 12. 9. 2012
- 65) 42 EC 323/2011 – nečinnost 9. 3. 2012 – 12. 9. 2012
- 66) 42 EC 326/2011 – nečinnost 28. 3. 2012 – 12. 9. 2012
- 67) 42 EC 482/2011 – nečinnost 13. 2. 2012 – 24. 8. 2012
- 68) 42 C 92/2011 – nečinnost 27. 9. 2011 – 10. 2. 2012 + 14. 2. 2012 – 5. 9. 2012
+ 16. 10. 2012 – 16. 1. 2013
- 69) 42 C 242/2011 – nečinnost 11. 5. 2012 – 4. 7. 2012
- 70) 42 C 295/2011 – nečinnost 10. 4. 2012 – 25. 10. 2012
- 71) 42 EC 651/2011 – nečinnost 20. 1. 2012 – 30. 8. 2012
- 72) 42 EC 674/2011 – nečinnost 15. 2. 2012 – 24. 8. 2012
- 73) 42 C 6/2012 – nečinnost 18. 4. 2012 – 8. 10. 2012 + 26. 10. 2012 – 16. 1. 2013
- 74) 42 C 54/2012 – nečinnost 7. 3. 2012 – 4. 10. 2012
- 75) 42 C 56/2012 – nečinnost 6. 3. 2012 – 4. 10. 2012
- 76) 42 C 68/2012 – nečinnost 6. 4. 2012 – 8. 10. 2012
- 77) 42 C 111/2012 – nečinnost 23. 5. 2012 – 4. 10. 2012

t e d y

z a v i n ě n ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 15 % na dobu 6 (šesti) měsíců,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

s e z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že byl nečinný v níže uvedených věcech:

- 1) 42 EC 245/2010
- 2) 42 EC 49/2011
- 3) 42 C 439/2004
- 4) 42 C 236/2005
- 5) 42 C 74/2005
- 6) 42 C 156/2000
- 7) 42 C 210/2000
- 8) 42 C 270/99
- 9) 42 C 198/2005
- 10) 42 C 315/2007
- 11) 42 C 90/2004
- 12) 42 C 66/2004
- 13) 42 C 7/2008
- 14) 42 C 135/2009
- 15) 42 C 101/2000

protože pro skutky ad 1) a 2) nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který se řízení vede,
pro skutky ad 3) – 15),

protože skutek **n e n í** kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Navrhovatelka podala návrh na zahájení kárného řízení, neboť kárně obviněný soudce dle jejího názoru způsobil zaviněné průtahy v řízení v celkem 99 věcech přidělených mu k rozhodnutí v senátu 42 C, 42 EC, 70 EC, a to jednak nečinností, případně činností, která zcela zjevně nesměřovala k vyřízení věci.

Kárně obviněný soudce dle navrhovatelky zaviněně porušil povinnosti soudce ve smyslu § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., neboť nerozhodoval v přiměřených lhůtách a bez průtahů. Nedostatky v práci neodstranil ani přes nesčetná upozornění a ohrozil tak důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudu. Tímto jednáním porušil povinnosti soudce stanovené v § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Za to navrhuje uložení kárného opatření podle ust. § 88 odst. 1, písm. b) zákona o soudech a soudcích, spočívající ve snížení platu ve výši 30 % na dobu 6 měsíců.

V odůvodnění návrhu navrhovatelka k profesní minulosti kárně obviněného soudce uvedla, že byl jmenován soudcem k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 dne 3. 11. 2008, předtím působil jako advokát. Nyní předsedá senátu 42 C, ve kterém jsou řešeny věci obchodní a všeobecné agendy (v rozsahu 100 %), dále rozhoduje v agendě EC a věci všeobecné a obchodní agendy v senátech 70 EC a 42 EC.

Práce předsedy senátu 42 C byla předmětem periodicky prováděné prověrky senátů v roce 2010. I když výsledky této prověrky byly vcelku uspokojivé a nebyly shledány závažnější nedostatky ve smyslu nečinnosti, z prověřovaných spisů bylo zřejmé, že soudce začíná mít problémy zpracovávat vzrůstající objem spisů. Délka časových úseků, po které měl spisy mezi jednotlivými úkony u sebe (tyto údaje jsou evidovány v informačním systému ISAS), se stávala alarmující. Účastníci řízení podávali důvodné stížnosti na soudce pro průtahy v řízení. Soudce byl na tyto nedostatky průběžně upozorňován. Výhrady k práci soudce se objevily také z kanceláře s tím, že spisy nezpracovává postupně ale nárazově.

Na základě výše uvedených skutečností došlo k opětovné prověrce předsedy senátu 42 C za období srpna až prosince 2012. Soudce byl již počátkem roku 2012 informován o tom, že takováto prověrka proběhne. Prověrkou byla zjištěna nečinnost v 97 řízeních, v délce od 4 do 12 měsíců, ve 2 případech 15 a 19 měsíců. Nejvíce průtahů bylo zaznamenáno v rozmezí 7 - 8 měsíců. V některých spisech docházelo i k opakovaným průtahům v řízení.

Ke zjištěným průtahům v řízení je nutno uvést, že se objevují ve všech časových úsecích řízení. Jednalo se o nečinnost po zahájení řízení, kdy soudce učinil úkony v nepřiměřeně dlouhé lhůtě po zapsání žaloby, anebo po předání spisu od VSÚ či asistenta soudce. K dalším průtahům docházelo mezi jednotlivými úkony. Velkým problémem pro soudce je provést příslušné úkony neprodleně po odročení jednání, např. vyžádat zprávu, vydat procesní rozhodnutí, ustanovit znalce. Velmi závažné průtahy v řízení byly zjištěny rovněž po vydání rozhodnutí ve věci samé, například vydání opravného usnesení s prodlevou několika měsíců od přijetí návrhu na jeho vydání.

Kontrolou provedenou v prosinci 2012 bylo zjištěno, že kárně obviněný soudce nevěnuje náležitou pozornost ani spisům starších časových řad. Soudce si ponechal téměř veškeré spisy, které byly předmětem kontroly, u sebe v kanceláři a úkony v nich činil až den před kontrolou.

Pro práci soudce JUDr. K. je charakteristické, že ve své kanceláři má velký objem nevyřízených spisů, ve kterých se s ohledem na množství neorientuje. Tím ztěžuje práci rejstříkové referentky při zakládání pošty a žurnalizaci spisů. Dochází k tomu, že soudce není schopen rozlišit, které spisy je třeba vyřídit přednostně. V jeho kanceláři v důsledku tohoto postupu zůstávají spisy po rozhodnutí odvolacího soudu 2-3 měsíce, nežli je dán pokyn k vyřízení. Dle navrhovatelky kárně obviněný soudce nemá přehled o tom, jaké spisy se nacházejí v jeho kanceláři.

Kárně obviněný soudce si rovněž nepravidelně a nesystematicky vyzvedává spisy ze soudní kanceláře, ve kterých by měl činit úkony. Dle zprávy dozorčí úřednice ze dne 9. 1. 2013 si soudce k tomuto datu nevyzvedl z kanceláře pro něho připravené spisy od 5. 11. 2012, jednalo se celkem o 180 spisů, které se hromadily bez vyřízení v soudní kanceláři.

Navrhovatelka dospěla k závěru, že k porušení povinností soudce došlo i ve 13 spisech (uvedených pod č. 84 - 97), ve kterých byly způsobeny průtahy v souvislosti s poplatkovým vyřízením spisů. Soudci bylo předloženo 13 pravomocně skončených spisů k zúčtování záloh složených od účastníků řízení. Ačkoliv se jednalo o zcela jednoduchý pokyn pro účtárnu spočívající v jedné větě, ponechal spisy téměř rok u sebe a k převedení záloh došlo až na základě prověrky spisů v srpnu 2012. Soudce byl nečinný, ačkoliv všichni soudci jsou v pravidelných čtvrtletních lhůtách upozorňováni účtárnou na spisy, kde jsou složené a do rozpočtu nepřevedené zálohy. JUDr. K. tuto svoji povinnost zcela ignoroval, čímž znemožnil další použití těchto složených prostředků soudem.

Na základě porovnání výsledků činnosti kárně obviněného soudce s vybraným vzorcem jeho 6 kolegů soudců působících na civilním úseku navrhovatelka zpracovala tabulku s údaji o průměrném množství věcí skončených jednotlivými soudci za rok 2009, 2010 a za rok 2011. Dle jejího názoru je zřejmé, že výkonnost za rok 2009 nemohla ovlivnit pracovní výsledky a průtahy v následujících letech.

Z porovnání průměrného měsíčního výkonu soudců navrhovatelka dovozuje, že ostatní soudci stejného soudu jsou zatíženi srovnatelně a toto zatížení zvládají bez problémů, které se projevují v činnosti JUDr. K. Navrhovatelka na základě provedené kontroly dospěla k závěru, že průtahy a neuspokojivý stav v senátě je způsoben nedostatečným pracovním úsilím soudce, špatnou organizací práce a nezodpovědným přístupem k práci. Dále konstatuje, že soudce, ačkoli si musel být od srpna 2012 vědom hrozby kárného řízení, svůj styl práce nezměnil a stav v senátě nezlepšil. Četná jednání o problémech jeho činnosti, která uskutečnila předsedkyně soudu a místopředsedkyně Dr. Smitková, se míjela účinkem. Soudce k výsledkům své práce přistupuje zcela nekriticky. Protože situace v senátě Dr. K. je u soudu známa, měl soudce k dispozici asistentku. Ani toto opatření však účelně nevyužil k odstranění nejzávažnějších nedostatků.

Zjištěné množství průtahů, jakož i jejich charakter, ale zejména přístup soudce k celému problému, nedávají žádnou záruku, že se situace v senátě zlepší a průtahy se nebudou opakovat. Způsob vyřizování věcí s četnými průtahy ve výsledku poškozuje účastníky řízení, kteří se nemohou v přiměřené lhůtě domoci spravedlnosti. Výkon práce takovým způsobem poškozuje dobré jméno tohoto soudu a soudcovského stavu jako celku. Kárně obviněný soudce nebyl schopen vysvětlit, proč dochází k tak velkým časovým prodlevám v jednotlivých spisech, pouze neustále zdůrazňoval, že je velmi zatížen. K tomu je třeba uvést, že jednotlivé zatížení soudců zdejšího soudu je skutečně vysoké, avšak rovnoměrné. Navrhovatelka považuje za podstatné, že ostatní soudci vykonávají svoji činnost bez průtahů, objektivně tedy rozsah práce, kterou je soudce zdejšího soudu zatížen, lze zvládnout.

Výše uvedené skutečnosti dle názoru navrhovatelky svědčí o tom, že kárně obviněný soudce v uvedených věcech porušil své zákonné povinnosti a dopustil se tím kárného provinění, které je třeba hodnotit, jako závažné. Při posouzení návrhu navrhuje přihlédnout zejména k rozsahu zjištěných nedostatků v práci, k počtu spisů, ve kterých byly zjištěny průtahy v řízení, jakož i k tomu, že ve většině spisů se průtahy vyskytují opakovaně a je zřejmé, že soudce svou práci nezvládá. Za uvedená pochybení navrhuje uložit sankci dle § 88 odst. 1, písm. b) zákona o sodech a soudcích, tj. snížení platu o 30 % na dobu 6 měsíců. Toto kárné opatření

je odůvodněno množstvím zjištěných průtahů, dále tím, že soudce své povinnosti neplní řádně po dlouhou dobu, přičemž nerespektoval četná varování a předběžná projednání ze strany vedení soudu.

II. Vyjádření kárně obviněného soudce

Kárně obviněný soudce ve svém písemném vyjádření uvedl, že senát 42 C převzal v listopadu 2008 zatížen věcmi, které napadly v průběhu 90. let. K organizaci své práce kárně obviněný soudce uvedl, že pracoval v tzv. minitýmu. Administrativní práce tedy vykonává pouze rejstříková vedoucí, která je současně i zapisovatelkou. Tyto činnosti vykonává pro soudní tajemnici a soudce, což při nápadu dosahujícího i 180 věcí měsíčně nelze zvládnout. Kárně obviněný soudce nejdříve svá rozhodnutí diktoval, ze záznamu pak byly rejstříkovou vedoucí přepisovány. Na pokyn vedení soudu (aby byl lépe využitý čas rejstříkové vedoucí) začal psát svá rozhodnutí na počítači a sám je také vkládá do systému ISAS. Přetížená rejstříková vedoucí též nevypravovala včas předvolání k nařízeným jednáním, k čemuž docházelo nejčastěji v roce 2011. Ze stejného důvodu docházelo i k velkému počtu chyb při doručování písemností, což zvyšovalo počet vracejících se spisů. V průběhu roku 2012 došlo ke dvěma výměnám rejstříkové vedoucí a ke stěhování kanceláří. Asistentku měl k dispozici pouze od poloviny září do poloviny prosince 2012, v takto krátkém období se nemohl stav v jeho senátu ani za pomoci asistentky výrazně snížit.

Kárně obviněný soudce dále vyvrací tvrzení navrhovatelky, že v roce 2011 začal úmyslně vydávat platební rozkazy, aby navýšil počet jím skončených věcí, přestože tuto činnost měla vykonávat vyšší soudní úřednice. Namítá, že v roce 2011 skončil celkem 660 věcí, z toho pouze 21 věcí platebním rozkazem, v roce 2012 z celkového počtu 895 skončených věcí bylo platebním rozkazem rozhodnuto 13 věcí. Navrhovatelka v přehledu skončených věcí neuvedla údaje o roku 2012, přestože jí v době podání návrhu na zahájení kárného řízení musely být známy. Kárně obviněný soudce zdůraznil, že v uvedeném roce skončil téměř 900 věcí, měsíční výkonnost dle tabulky dozorcí úřednice činí 81 věcí. Jestliže je soudce obviněn z nedostatečného pracovního úsilí a nezodpovědného přístupu k práci, navrhuje provést důkaz srovnáním výkonnosti soudců na jiných srovnatelných soudech.

Výtky špatné organizace práce ze strany navrhovatelky spočívají v odlišném výkladu ustanovení § 115a o. s. ř. (doručování výzvy účastníkům, zda souhlasí s rozhodnutím bez jednání). Navrhovatelka mu dále vytýká, že nařídil jednání v agendě EC, aniž by bylo vedeno rozkazní řízení. K této výtce uvádí, že tímto postupem chtěl uvolnit zahlcený stav kanceláře a pomoci rejstříkové vedoucí – zapisovatelce, neboť cca 80% vydaných el. platebních rozkazů bylo rušeno pro nedoručení do vlastních rukou žalovaného, řízení by se tak v důsledku prodloužilo o nejméně o 6 – 9 měsíců. K námitkám, že nedodrží povinnost dle § 114a o. s. ř., tj. připravit jednání tak, aby věc mohla být pokud možno skončena při prvním jednání, kárně obviněný soudce uvádí, že většina jím rozhodnutých věcí je takto skončena, toto pravidlo však má samozřejmě výjimky a ne vždy ho lze dodržet.

Dle názoru kárně obviněného soudce skutky týkající se pozdních převodů do rozpočtu jsou vnitřní záležitostí soudu, které nejsou způsobitelné ohrozit zákonem chráněný zájem, a nemohou být kárným proviněním. Připomíná, že až na podzim 2012 proběhlo k těmto postupům pro soudce školení.

Kárně obviněný dále upozorňuje na nedostatečnou personální obsazenost Obvodního soudu pro Prahu 4, přestože tento soud patří k nejvytíženějším soudům. V případě ideální

obsazenosti by i situace v jeho senátech byla nepochybně lepší. Závěrem kárně obviněný soudce konstatuje, že se vždy snažil vykonávat funkci soudce poctivě, čestně a zodpovědně, ničím se neprovinil, proto považuje návrh na zahájení kárného řízení za nedůvodný a navrhuje, aby byl vytykánych provinění zproštěn, neboť nejsou kárnými proviněními. Upozorňuje, že neodpovídá za nedostatečné personální obsazení soudu, rozvrh práce, rozložení agendy, strukturu sporů a jejich stáří, nedostatečné zajištění pro střední odborný personál.

Dále namítá nedodržení subjektivní lhůty 6 měsíců k podání návrhu na zahájení kárného řízení. V srpnu 2012 byla provedena prověrka spisů, u kterých již navrhovatelka věděla, že v nich došlo k jí vytykáným pochybením, neboť ho na tuto skutečnost upozornila již při rozhovoru na jaře 2012. Při tomto rozhovoru navrhovatelka kárně obviněnému soudci sdělila, že změnou personálního obsazení kanceláře došlo ke zlepšení práce senátu 42 C, neboť nyní jsou věci řádně kanceláří zapisovány a nařizovány, dlouhodobě se zvýšil počet skončených věcí. Zároveň uvedla, že jsou spisy, ve kterých došlo k pochybením odůvodňujícím zahájení kárného řízení. Kárně obviněný soudce namítá, že mu nebyly předloženy jakékoliv písemnosti z kontroly provedené v srpnu 2012, nebyly mu sděleny výsledky ani hodnocení jeho práce. Z uvedených skutečností kárně obviněný soudce dovozuje, že spis o kontrole byl vytvořen dodatečně a považuje ho za nevěrohodný. Z těchto důvodů navrhuje zastavení kárného řízení.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 5. 12. 2012 navrhovatelka přednesla návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením. JUDr. K. nespatřuje pochybení a průtahy na své straně, ale hledá je pouze ve svém okolí. Dle názoru navrhovatelky však JUDr. K. nepracuje pravidelně, systematicky, ale zcela nárazově. Stejně jeho práci hodnotí i vedoucí kanceláře, se kterými spolupracoval, celkem byly tři. Navrhovatelka připustila, že kárně obviněný soudce neměl z počátku k dispozici asistenta. V roce 2008 však byly i přes velikost Obvodního soudu pro Prahu 4 přiděleny k tomuto soudu pouze 4 asistenti (na 60 soudců). Ihned, jakmile to bylo možné, dostal možnost využívat činnosti asistenta alespoň částečně, stejně jako ostatní soudci na civilním úseku. U zdejšího soudu je na civilním úseku specifická agenda. Více než 50 % civilních věcí tvoří úvěry společností GE Money Auto, GE Money Multiservis. Jsou to typové úvěrové smlouvy, které se opakují. Opakují se tedy i důkazy, pro soudce je rozhodování v těchto věcech známé, mění se jenom jména žalovaných, částky a datum uzavření úvěrové smlouvy. Proto je možné nařídit velké množství ústních jednání v jednom jednacím dnu a vykázat relativně mnoho rozhodnutí měsíčně. Kárně obviněný soudce a v podstatě všichni soudci civilního úseku z tohoto důvodu dosahují vysokých výkonů, nesrovnatelných s jinými soudy. Dle názoru navrhovatelky je ale agenda skutečně „jednodušší“, žalování většinou k jednáním nedocházejí, ve velkém počtu se vydávají rozsudky pro zmeškání. Například v případě kárně obviněného soudce bylo skončeno řízení v roce 2011 v 51 %, v roce 2012 pak v 49 % celkového počtu rozhodnutých věcí.

V závěru navrhovatelka zdůraznila, že podání návrhu na zahájení kárného řízení považovala za krajní řešení. Přesto však vzhledem k vytykáným nedostatkům a uvedeným skutečnostem na návrhu trvá.

Navrhovatelka byla předsedkyní senátu vyzvána k upřesnění odůvodnění návrhu na zahájení řízení v části týkající se skutků o povinnosti soudce zúčtovat zálohu poskytnutou účastníky řízení a převést ji do rozpočtu, tj. kde je tato povinnost soudce dle jejího názoru zakotvena, případně jakým způsobem byla soudcům sdělena. Navrhovatelka k této výzvě uvedla, že se jedná o náklady řízení státu, neboť pokud účastníci zaplatili platbu zálohově a záloha

nekryla celou platbu prováděného důkazu, soud musel zaplatit část platby z rozpočtových prostředků. Dle jejího názoru tedy tato povinnost vyplývá z § 148 občanského soudního řádu.

Kárně obviněný soudce při ústním jednání nejprve odkázal na obsah jeho písemného vyjádření. Nad jeho rámec považoval za nutné zdůraznit vysoký počet jím rozhodnutých věcí v roce 2011 a 2012. Nezpochybňuje specifika agendy civilního úseku Obvodního soudu pro Prahu 4, domnívá se však, že stejná situace je i na ostatních soudech. Odmítá výtky nesystémového přístupu k organizaci své činnosti, pokud by tyto výhrady navrhovatelky byly pravdivé, nemohl by rozhodovat tak vysoký počet věcí, jak je zřejmé dle výkazů. Asistentku mohl využívat pouze omezené časové období, ve kterém pracovala též pro jiné soudce, nemohlo se to tedy výrazně projevit na jím rozhodovaných věcech. Ohledně pokynů účtárny k zúčtování záloh namítl, že v podstatě nikdo si nebyl jistý, jak má tento postup probíhat správně, docházelo k nesrovnalostem. Dle jeho názoru se však jedná o vnitřní záležitosti soudu, které nemohly ovlivnit vztah s účastníky.

Předsedkyně senátu dále seznámila účastníky s obsahem předběžného řízení. Kárným senátem byly zejména vyžádány spisy Obvodního soudu pro Prahu 4, ve kterých dle navrhovatelky mělo dojít k pochybením popsáním v návrhu na zahájení řízení. Tyto spisy byly kárnému senátu doručeny, ten se seznámil podrobně s jejich obsahem a ověřil údaje uváděné navrhovatelkou. Navrhovatelka i kárně obviněný soudce na dotaz předsedkyně senátu uvedli, že z těchto nežádají konstatovat při ústním jednání obsah některého ze spisů či jeho část.

Kárný senát konstatoval, že jejich obsah odpovídá skutečnostem uvedeným navrhovatelkou v návrhu na zahájení řízení, s výjimkou dvou spisů, a to sp. zn. 42 EC 245/2010 a 42 EC 49/2011. Navrhovatelka byla vyzvána k případnému vyjádření či doplnění svého návrhu v této části, dle jejího prohlášení ponechala rozhodnutí na úvaze kárného senátu.

Při jednání byl proveden důkaz výsledkem místopředsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4 JUDr. Dany Smitkové. Uvedla, že funkci místopředsedkyně vykonává od roku 2007. JUDr. K. nastoupil k tomuto soudu koncem října 2008, svědkyně byla od jeho nástupu pověřena z titulu své funkce dozorovat senát 42 C, kterému kárně obviněný soudce předsedá. O jeho činnosti má tedy přehled od jeho nástupu k Obvodnímu soudu pro Prahu 4. Může konstatovat, že ve věcech přidělených k rozhodnutí JUDr. K. je podáváno nejvíce stížností, bohužel tyto stížnosti jsou ohledně průtahů v řízení shledávány důvodnými. Při kontrolní činnosti zjišťovala, že počet spisů, které měl JUDr. K. u sebe v kanceláři, narůstá. Jednalo se skutečně vysoký počet spisů, v některých obdobích i cca 500 věcí, u soudce zůstávaly relativně dlouhou dobu. Snažila se s ním tuto situaci řešit, přecházet vzniku případných průtahů. Vzhledem ke stále zvyšujícímu se počtu důvodně podávaných stížností v jím rozhodovaných věcech, a k neúčinnosti jednání s JUDr. K., se rozhodla po dohodě s předsedkyní soudu provést v létě 2012 kontrolu jeho spisů, na což byl kárně obviněný soudce upozorněn. Při této kontrole byly zjištěny průtahy v mnoha řízeních. Svědkyně spatřuje problém v nesystematické činnosti kárně obviněného soudce, v podcenění složitosti práce u soudu. Dle jejího názoru odkládá i vyřízení spisů, ve kterých je nutno provést pouze velmi jednoduché úkony. Nevyzvedává si spisy z kanceláře, nechává je zde hromadit ve velkém počtu.

Na dotaz kárného senátu svědkyně uvedla, že dle jejího názoru měl kárně obviněný soudce srovnatelný servis administrativního aparátu jako ostatní soudci na civilním úseku.

Kárný senát při jednání vyhlásil usnesení, kterým zamítl účastníky navržené důkazy: výslech dozorcí úřednice I. M.; výpisy z ISAS CSLAV z blíže neurčeného období; důkaz

přehledem senátů soudců a jejich zástupců, včetně údajů o asistentech; srovnání počtu skončených věcí a průměrné výkonnosti soudců na ostatních soudech; statistiky o personálním obsazení Obvodního soudu pro Prahu 4; vypracování znaleckého posudku, který by měl stanovit, jaký lze po soudci požadovat výkon s přihlédnutím k jeho pracovním podmínkám, aniž to mělo negativní vliv na jeho psychický a fyzický stav a aniž by byly porušovány předpisy pracovního práva a hygieny práce.

Kárný senát se rozhodl neprovést tyto důkazy z důvodu, že skutečnosti, které by jimi byly zjištěny, nepovažuje za sporné či pro přínosné vzhledem k předmětu věci – k samotnému vzniku průtahů a k případnému zavinění kárně obviněného soudce. Ve věci nebylo sporné pracovní vytížení kárně obviněného soudce, počet asistentů u Obvodního soudu pro Prahu 4, ani obsazení kanceláře senátů vedených kárně obviněným soudcem. K návrhu provedení důkazu vypracováním znaleckého posudku ohledně nejvyššího přípustného zatížení soudce kárný senát odkazuje na předešlá rozhodnutí (viz například rozhodnutí sp. zn. 11 Kss 4/2009), ve kterých konstatoval odborné vyjádření, dle kterého není možno podat takový posudek s obecnou platností, v každém jednotlivém případě musí být zohledněna specifika činnosti určitého soudce ve spojení s jeho osobnostními prvky. Kárný senát zamítl též návrh na provedení důkazu svědeckou výpovědí dozorců úřednice, neboť skutečnosti, které měly být dle navrhovatelky zjištěny tímto důkazem, se nelišily od údajů, ke kterým měla vypovídat svědkyně - místopředsedkyně soudu a zejména proto, že se nejednalo o sporné skutečnosti.

Navrhovatelka v závěrečném návrhu shrnula již přednesený obsah návrhu na zahájení kárného řízení, dle jejího názoru průběh ústního jednání potvrdil tvrzené skutečnosti. Domnívá se, že neexistují objektivní důvody pro odůvodnění vytýkaných nedostatků v činnosti kárně obviněného soudce, vzhledem k účastníkům je jeho postup nepřipustný. Kárně obviněný soudce ani po podání kárného návrhu neprojevil žádnou sebereflexi a svůj přístup k práci nezměnil. Navrhuje tedy vyhovět návrhu a uložit kárné opatření snížení platu.

Kárně obviněný soudce s tímto návrhem nesouhlasil, odvolal se na své písemné i ústní vyjádření podané v průběhu jednání. Poukázal na vysoký počet skončených věcí, domnívá se, že mu nemůže být kladeno za vinu, že nečiní úkony v nadměrném počtu věcí, který je mu přidělován k rozhodnutí. Navrhl vydání rozhodnutí o zproštění.

IV. Hodnocení důkazů, závěr

Kárný senát se při hodnocení důkazů nejdříve zabýval zjištěním, zda ve věci byly dodrženy subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle ustanovení § 9 zákona č. 7/2002 Sb. musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění. Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 17. 1. 2013. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro jednání, o kterém se navrhovatel dozvěděl nejpozději 17. 7. 2011. Kontrola, na základě které byl podán návrh na zahájení kárného řízení, nebyla zahájena před tímto datem. Kárný senát tyto skutečnosti ověřil z dokumentace vyžádané od předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4. Je možno připustit, že spis o kontrole nebyl veden zcela systematicky (např. ze spisu není zřejmé, kdy a kým byly vypracovány původní ručně psané dokumenty, zpráva o proverce zahrnuje pouze některé spisy, atd.). Pro účely posouzení běhu subjektivní lhůty je však podstatné, že kontrolní činnost byla započata dne 11. 8. 2012 (přípis navrhovatelky, kterým žádá JUDr. Smitkovou o provedení kontroly spisů JUDr. K.). Nelze tedy přisvědčit tomu, že by tato dokumentace vyvracela tvrzení navrhovatelky o

zjištění konkrétních pochybení v srpnu 2012, jak tvrdil ve svém vyjádření kárně obviněný soudce. Jak je výše uvedeno, ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. stanoví počátek subjektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení k okamžiku, kdy se navrhovatel dozví o skutcích, které učiní obsahem tohoto návrhu. Judikatura kárných senátů upřesnila, že se jedná o okamžik, kdy navrhovatel má k dispozici informace v rozsahu a podobě, ze kterých již může dovodit bez pochybností, že došlo ke kárnému provinění. Subjektivní lhůta tedy nezačíná běžet okamžikem, ve kterém navrhovatel získá např. pochybnosti o plynulosti řízení vedených určitým soudcem, ale až ve chvíli, kdy má k dispozici relevantní informace tyto pochybnosti potvrzující. Pokud tedy navrhovatelka zmínila své výhrady vůči práci kárně obviněného soudce již na jaře 2012, samo o sobě to neznamená počátek běhu subjektivní lhůty. Ta začala běžet až v srpnu 2012 a ke dni podání návrhu na zahájení kárného řízení 17. 1. 2013 byla zachována. Kárný senát ověřil i běh tříleté objektivní lhůty a konstatoval, že byla zachována u všech vytykávaných jednání.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Vytykávaná pochybení se týkala jednak průtahů mezi jednotlivými úkony soudce v řízení, a dále jeho nečinnosti v souvislosti s pokyny k zúčtování záloh do rozpočtu soudu.

K tvrzeným průtahům v řízeních lze konstatovat, že s výjimkou věcí vedených pod sp. zn. 42 EC 245/2010 a 42 EC 49/2011 odpovídal obsah spisů tvrzením navrhovatelky. Kárně obviněný soudce ostatně tato tvrzení nijak nezpochybnil, svoji obhajobu zaměřil na důvody, proč k nečinnostem z jeho strany docházelo. Ve dvou výše uvedených věcech kárný senát dospěl k závěru, že obsah spisů neodpovídá skutečnostem uvedeným v návrhu na zahájení řízení, na tuto skutečnost navrhovatelku při ústním jednání upozornil. Vzhledem k tomu, že z její strany nedošlo ke korekci údajů, kárný senát konstatoval, že ohledně těchto dvou skutků nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který se řízení vede a soudce v této části návrhu zprostil. Pro úplnost dále nutno uvést, že některé skutky byly v návrhu na zahájení řízení uvedeny duplicitně, kárný senát v tomto směru návrh redukoval vždy na projednání pouze jednoho skutku.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo posouzení uvedených skutečností ve vztahu k definici kárného provinění dle ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, v platném znění (dále jen "zákon o soudech a soudcích"). Dle kárného senátu bylo jednoznačně prokázáno, že ve věcech uvedených v části I. výroku tohoto rozhodnutí došlo v postupu soudce k časovým prodlevám mezi jednotlivými úkony, které neměly opodstatnění v průběhu těchto řízení a bylo je nutno hodnotit jako nedůvodnou nečinnost. Tomuto závěru zcela odpovídá obsah spisů, ve kterých mělo dojít k uvedeným nedostatkům, výpisy z evidence ISAS, a též v této věci zcela shodná vyjádření navrhovatelky i kárně obviněného soudce.

Kárný senát se dále zabýval otázkou, zda toto porušení povinností naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Podle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech), neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jednání způsobilé nejméně narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Kárně obviněný soudce namítal na svoji obhajobu, že mu nelze přičítat zavinění za vznik těchto průtahů, neboť vysoký počet věcí, který je mu přidělován k rozhodování, neumožňuje činit ve všech těchto věcech úkony v přiměřené době. Navrhovatelka v souvislosti s touto obhajobou poukazovala na bezproblémovou činnost ostatních soudců civilního úseku, kterým je přidělováno srovnatelné množství věcí a k průtahům v jimi vedených řízeních nedochází. Příčinu nedostatků na straně navrhovatele spatřovala v nedostatečně systematickém přístupu soudce k organizaci jeho práce. Kárný senát uvážil skutečnosti tvrzené kárně obviněným soudcem i navrhovatelkou. V konstantní judikatuře kárných senátů je zdůrazňováno, že činnost soudce se vzpírá obecně platnému normování. V projednávané věci není sporu o tom, že kárně obviněný soudce byl zatížen velkým počtem věcí přidělených mu k rozhodnutí, vykazoval též vysoký počet rozhodnutých věcí. Bylo tedy nutno posoudit, zda se při tomto zatížení mohl vyvarovat negativním důsledkům v podobě dlouhých prodlev mezi úkony v jednotlivých řízeních. Kárný senát na základě zjištěných skutečností v přípravném řízení a ústním jednání dospěl k závěru, že kárně obviněný soudce podcenil organizační nároky, které k rozhodovací činnosti soudce neoddělitelně patří. Je nutno souhlasit s tím, že při vysokém počtu rozhodovaných věcí nelze činit úkony ve všech věcech bez jakékoli prodlevy. Nelze však akceptovat, aby soudce rezignoval na organizaci oběhu spisů a ponechával spisy, které jsou mu v kanceláři připraveny k provedení úkonů, dlouhodobě bez vyzvednutí (zde i několik týdnů), v počtu dosahujícím stovek spisů. V projednávaném případě kárný senát neshledal objektivní důvody, které by odůvodňovaly prodlevy v tomto časovém rozsahu a zejména v tak velkém počtu projednávaných věcí. Kárně obviněný soudce nebyl schopen vysvětlit principy organizačního systému své činnosti, který by neoponechával zcela náhodě dobu vyřízení jednotlivých věcí, bez zjišťování jejich priority a náročnosti. V takovém postupu spatřoval kárný senát porušení povinnosti soudce svědomitě vykonávat svoji funkci (§ 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). Kárně obviněný soudce v tomto směru odmítl připustit jakékoliv pochybení, tedy i možnost, že by v tomto směru mohl svoji činnost změnit.

Kárný senát tento přístup posoudil jako nedostatečnou snahu o to, aby věci byly co nejrychleji projednány a rozhodnuty a účastníkům tak byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana práv (§ 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř.). Tyto povinnosti kárně obviněný soudce rezignací na organizační součást své činnosti porušil, což bylo kárným senátem vyhodnoceno jako zaviněné porušení povinností soudce a jako jednání, které ohrozilo důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Na základě uvedených skutečností proto kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněný soudce jednáním uvedeným ve výroku I. rozhodnutí spáchal kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Kárný senát považoval za odpovídající uložit v daném případě kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu. Při úvaze o konkrétní výměře snížení platu a době uložení tohoto opatření kárný senát vycházel především z počtu věcí, v nichž bylo prokázáno porušení výše uvedených povinností soudce, a z časových úseků, po které nečinnost trvala. Přitěžující okolností je též skutečnost, že kárně obviněný soudce se pochybení dopouštěl, přestože s ním vedení soudu o nedostacích jednalo, i při ústním jednání kárného senátu odmítal připustit možnost změny své činnosti. Kárný senát však navrhovatelkou původně navrhané kárné opatření korigoval, neboť v části návrhu byl kárně obviněný soudce návrhu zproštěn. Původní počet skutků byl dále snížen o duplicitně uvedené věci. Kárný senát též přihlédl k tomu, že se jedná o první kárné provinění dotyčného soudce. Výsledné snížení platu o 15 % na šest měsíců dle názoru kárného senátu odpovídá závažnosti a intenzitě kárného provinění a uvedeným polehčujícím i přitěžujícím okolnostem na straně kárně obviněného soudce.

Jak je již výše konstatováno, kárně obviněný soudce byl zproštěn návrhu ohledně pochybení, kterých se měl dopustit ve věcech sp. zn. 42 EC 245/2010 a sp. zn. 42 EC 49/2011, neboť nebylo prokázáno, že se skutek, pro který se řízení vede, se stal (§ 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.).

Kárný senát dále neshledal spáchání kárného provinění soudce v souvislosti s prodlevami při podání pokynů účtárně soudu k zúčtování záloh. Jedná se o finanční operace uvnitř soudu, které se neprojevují navenek vůči účastníkům. Případná pochybení či prodlení při těchto úkonech tedy nenarušují důstojnost soudcovské funkce ani neohrožují důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárné provinění dle citovaného ustanovení by mohlo být v tomto případě spácháno pouze při prokázání zaviněného porušení povinností soudce. Kárný senát vyzval navrhovatelku k upřesnění, z čeho dovozuje povinnost soudce uvedené úkony činit způsobem, který uvedla v návrhu, tj. kde je tato povinnost soudce zakotvena. Navrhovatelka odkázala pouze na § 148 o. s. ř. Toto a ani jiné ustanovení občanského soudního řádu však neupravuje povinnost soudce zúčtovat přesně definovaným způsobem zálohy nákladů řízení. Kárný senát dovedl základ této povinnosti z kancelářského řádu, nicméně ani zde není jednoznačně uvedeno, jaké konkrétní úkony je při zúčtování záloh nutno provést, zda je nezbytné, aby je činil soudce, v jaké lhůtě a podobě. Pokud tyto povinnosti nejsou zakotveny a konkretizovány obecně závazným právním předpisem, je na vedení soudu, aby tyto povinnosti specifikovalo a umožnilo těm, kteří je mají dodržovat, aby se s nimi řádně seznámili a byl jim jednoznačně znám jejich obsah. Navrhovatelka neprokázala, že by v této podobě byly povinnosti ohledně pokynů soudce při zúčtování záloh na Obvodním soudu pro Prahu 4 upraveny. Za těchto okolností nelze případné nedodržení postupu, který byl pravděpodobně dlouhodobě zaveden a respektován, nicméně nebyl potřebným způsobem formalizován, považovat za zaviněné porušení povinností soudce a tedy za kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárný senát z uvedených důvodů obviněného soudce návrhu v této části zprostil v souladu s § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., neboť skutek nebyl kárným proviněním.

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 27. března 2013

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu